

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 stycznia 2016 r. w sprawie R 632/2015-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozostałych stron kosztami niniejszego postępowania oraz postępowań przed EUIPO w sprawie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku i w sprawie odwołania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) i art. 51 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2016 r. – Mundipharma/EUIPO – Multipharma (MULTIPHARMA)

(Sprawa T-144/16)

(2016/C 191/53)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Mundipharma AG (Bazylea, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat F. Nielsen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Multipharma SA (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny znak towarowy Unii Europejskiej „MULTIPHARMA” – zgłoszenie nr 9 537 887

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 stycznia 2016 r. w sprawie R 2950/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 kwietnia 2016 r. – Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland i in./Komisja

(Sprawa T-146/16)

(2016/C 191/54)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland ('s-Graveland, Niderlandy), Stichting Het Groninger Landschap (Haren, Niderlandy), It Fryske Gea (Opsterland, Niderlandy), Stichting Het Drentse Landschap (Assen, Niderlandy), Stichting Het Overijssels Landschap (Dalfsen, Niderlandy), Stichting Het Geldersch Landschap (Arnhem, Niderlandy), Stichting Flevo-Landschap (Lelystad, Niderlandy), Stichting Het Utrechts Landschap (De Bilt, Niderlandy), Stichting Landschap Noord-Holland (Heiloo, Niderlandy), Stichting Het Zuid-Hollands Landschap (Rotterdam, Niderlandy), Stichting Het Zeeuwse Landschap (Heinkenszand, Niderlandy), Stichting Het Noordbrabants Landschap ('s-Hertogenbosch, Niderlandy), Stichting Het Limburgs Landschap (Maastricht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci P. Kuypers i M. de Wit)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 września 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.27301 (2015/NN) – Niderlandy, oznaczonej numerem C(2015) 5929 final;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art.107 ust. 1 TFUE

- Skarżące utrzymują, że w Niderlandach ochrona przyrody jest usługą świadczoną w interesie ogólnym w rozumieniu art. 2 protokołu (nr 26) w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym (Dz.U. 2012, C 326, s. 308), a więc nie stanowi działalności gospodarczej.
- Skarżące zostały błędnie uznane za przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Utrzymują one przede wszystkim, że są one niemającymi celu zarobkowego podmiotami zarządzającymi nieruchomościami gruntowymi, utworzonymi w celu realizacji celu (niegospodarczego) leżącego w interesie publicznym. Posiłkowo podnoszą one, że nie są przedsiębiorstwami, gdy nabywają nieruchomości gruntowe w celu ochrony przyrody, za pomocą subwencji otrzymanych na podstawie Regeling bijdragen particuliere terreinbeherende natuurbeschermingsorganisaties (systemu subwencjonowania zarządzających nieruchomościami gruntowymi prywatnych podmiotów zajmujących się ochroną środowiska naturalnego).
- System subwencji nie prowadzi do powstania korzyści gospodarczych w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, zważywszy na związane z nim warunki.
- System pomocy nie zakłóca konkurencji.
- System pomocy nie wywiera niekorzystnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.
